

GLAS ŽUPNIJ

MAJ 2023

SOSTRO - SV. LENART

JAVOR - SV. ANA

»KAKO NAJLAŽJE NASMEJETE SAMEGA BOGA? ZAUPAJTE MU VAŠE NAČRTE!«

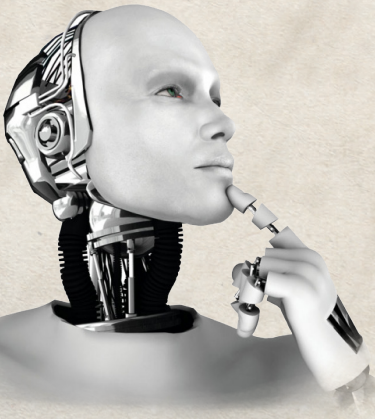
Tadej Sadar

Vse vemo, česar pa ne, poiščemo na »youtu» ali na »googlu«. Je tako? Kaj za to, če ne moremo do zdravnika, saj na internetu mrgoli diagnoz za samopomoč. Umetna inteligenca, po domače, računalnik, ki odgovori na vsako vaše vprašanje - morda ste že slišali za »ChatGPT« - že dosega boljše rezultate kot vrhunski strokovnjaki na določenih področjih.

Kaj hočem povedati z ironijo uvodne šale?

Kar manjka računalniku, pa naj bo še tako »pameten«, manjka tudi današnji družbi. Imamo vse, le najbolj osnovnega ne, priznanja sočloveka. Priznanja ob katerem bomo začutili, da smo dovolj takšni kot smo, da smo sprejeti s takšno zunanostjo kakršno imamo, da smo ljubljeni z vsemi pomanjkljivostmi, ki se jih morda skušamo že vse življenje znebiti, pa se nam zdi, da postajajo samo še večje...

Če beremo Evangelije, je Jezus na vsakem koraku sporočal prav to, kar nam je tudi zelo jasno povedal: »Ljubite druge in ljubite sebe!« To je ves načrt, ki ga ima Bog z nami!

O SVETI MAŠI

Pripravil Aleš, župnik

EVHARISTIČNO BOGOSLUŽJE

OBHAJILNI OBRED

Vsi obredi, ki so del obhajilnega obreda, imajo namen, da vernike neposredno pripravijo na obhajilo.

Očenaš: je skupna občestvena molitev. Ob njej se kot skupnost zavemo, da je Bog naš Oče, torej Oče nas vseh, in da smo v njem, v njegovi ljubezni vsi bratje in sestre – otroci enega Očeta.

Duhovnik lahko k molitvi povabi z enim od treh uvodov:

- »Naš Odrešenik nam naroča in božji nauk nas uči, da smemo takole moliti.«
- »Kot posinovljeni Božji otroci molimo, kakor nas je naučil Gospod Jezus Kristus.«
- »Skupno molimo, kakor nas je učil moliti naš Gospod Jezus Kristus.«

Molitev med drugim vključuje tudi prošnjo za vsakdanji kruh – evharistijo – in za odpuščanje: »... odpusti nam naše dolge, kakor tudi mi odpuščamo svojim dolžnikom.« Med molitvijo ima duhovnik razprostrte roke, verniki pa sklenjene. Ker imajo pri ambrozijanskem obredu (v Milanu) pri molitvi očenaša tudi verniki roke razprostrte, se je to razširilo tudi k nam. Ta drža namreč kaže tudi na telesno odprtost do Boga.

Po očenašu moli duhovnik za mir na svetu. To je prošnja za rešitev od vsega hudega in za mir in varstvo pred grehom v vsakem času, dokler ne pride konec sveta: *»Gospod Jezus Kristus, svojim apostolom si rekel: Mir vam zapustim, svoj mir vam dam. Ne glej na naše grehe, ampak na vero svoje Cerkve. Utrdi jo v miru in jo vodi k popolni edinosti, da se izpolni tvoja volja, ki živiš in kraljuješ vekomaj.«*

Obstajajo še različice za božični, postni in velikonočni čas ter za binkošti, Marijine praznike in za rajne. Ko mašuje papež Frančišek, lahko opazimo, da besede: *»Ne glej na naše grehe, «* izgovori zelo počasi in z občutkom.

DVA VELIKA OPOMNIKA OB SREČANJU V ODDALJENI VASI

Lojze Grčman

Serijski pogovorni večerovi, ki jih imava z Martinom Golobom po različnih krajih, se je ustavila tudi na Strojni. Malce dvomim, da ste že kdaj slišali za to koroško vas v bližini Raven, ki je med najvišje ležečimi v Sloveniji. Naselje, ki je od Ljubljane oddaljeno kaki dve uri vožnje, večinoma tvorijo hribovske kmetije, na katerih se je čas vsaj nekoliko ustavil, in – realno – od tam ni mogoče kam daleč naprej. Zakaj pišem o tem? Zato, ker so me besede organizatorke prav tega srečanja v vašem domu tako zelo nagovorile.

"Prihajam iz okolja, kjer se čas vrtil nekoliko drugače, kjer so otroci vzgajani s spoštovanjem do ljudi, živali in narave, kjer ljudje

nesebično pomagajo sočloveku, kjer je miza vedno bogato obložena za slehernega obiskovalca, kjer se sosed veseli pridobitve sosedu, kjer se, kadar je veselje pri hiši, veseli cela vas in kjer tudi k zadnjemu počitku pokojnika še vedno odnesejo sosedi," je povedala gospa Darja.

"Na Strojni se žal ne moremo pohvaliti s cestno ali digitalno infrastrukturo, diham jemajoči so zagotovo pogledi tja na Uršljo ali Peco ali še kam dlje, najbolj pa smo ponosni na našo povezano skupnost, ki je primer dobre prakse na Koroškem in širše," je dodala. Ob njenih mislih sem dobil vsaj dva opomnika. Da se včasih krepko motimo, ko kakemu zaselku slabšalno pravimo, da je Bogu za hrbtom. Morda pa tam živijo bolj kakovostno kot mi v mestih, primestjih, kajne? In tudi: zakaj bi morali za kakovostne odnose živeti v od središča države oddaljeni vasi? Ustvarjajmo jih tukaj in zdaj!

KAJ LAHKO ŽUPNIJA NAREDI ZAME (ZELO OSEBNO)

Damjana Šubelj

1. NABIRALNIK, PUŠICA, OFER

Moje otroštvo je potekalo med samimi odraslimi. Bila sem najmlajši otrok. Moji bratje, ki so bili od mene od 15 do 11 let starejši, niso imeli z menoj kaj početi in so se oteпали moje družbe. Zato me je mama povsod, kamor je šla, vzela s seboj. Tako sem vedno prisostvovala pogovoru odraslih ter slišala tudi kakšne take stvari, ki jih kot otrok (še) ne bi smela. Zaradi tega sem bila kar precej čustven, prestrašen, empatičen in za vse dovzeten otrok. Precej tega me spremlja tudi v odraslih letih. Ena od lastnosti moje mame in drugih ljudi, ki so me obkrožali in se mi je vtisnila v gene je tudi dobrodelnost/darovanje za cerkev. Pri nas doma nikoli ni bilo dileme, ali bomo darovali za cerkev. To je bilo samoumevno. Vedeli smo, da darujemo za svojo cerkev, svojo župnijo in s tem delamo dobro tudi sebi. Zato bo moja današnja tema finančno darovanje za našo, sostrsko cerkev/našo župnijsko skupnost.

Ko beseda nanese na finančno darovanje cerkvi, marsikdo reče, da je cerkev grabežljiva, da nenehno »fehta« denar in da naj kar škofija poskrbi za materialne potrebe

cerkve. Naš gospod župnik nam ne puli denarja iz žepov, temveč nas le nevsiljivo povabi k darovanju. Če pridemo v našo farno cerkev pri stranskih vratih, nas na desni strani čaka nabiralnik, kjer se zbirajo namenski darovi za orgle. Pri vseh nedeljskih in prazničnih mašah, se med klopmi sprehodi ministrant s pušico. Vsako prvo nedeljo v mesecu in ob velikih praznikih pa je ofer, ki je namenski. S tem denarjem je naša cerkev vzdrževana, okrašena, v njej so lepi prti, svečniki, smo za silo na toplem, imamo dodatne prostore, kjer se lahko zbiramo itd. Večina župljanov se tega zaveda, zato darujemo vsakič po svojih močeh. So pa seveda tudi taki, ki so mnenja, naj za materialno cerkev poskrbi kar cerkvena oblast, saj je cerkev (stavba) njihova last. Ko je v Sloveniji leta 2007 postala denarna valuta evro, smo bili v dilemi, ali bomo metali v pušico bakrene ali srebrne kovance... Naneslo je, da sva z možem januarja 2007 eno nedeljo, ali pa je bil praznik, peljala k maši mojo teto, ki je bila tudi moja krstna in birmanska botra. Imela sem jo zelo rada. S svojim življenjem mi je bila svetel zgled. Sedaj je, žal, že pokojna. Mnogi ste jo poznali. To je bila Mežnarčeva mama. Ko sva se z avtom pripeljala na Mežnarčevo dvorišče, je še imela opravke in se je nato hitela napravljati za v cerkev. Vmes je svoji vnukinji dejala: Ana, prinesi mi iz denarnice v kuhinji denar za v pušico. Ana je odhitela v kuhinjo in je prinesla

nekaj kovančkov. Teta se je nejevoljno obrnila in rekla, kaj boš s temi kovanci ter odhitela v kuhinjo po bankovec. To se me je zelo dotaknilo. Rekla sem si, čemoja teta, ki služi denar s tako trdim delom, kot je pridelovanje zelenjave ter njeno prodajanje na trgu, lahko da bankovec v pušico, bom tako ravnala tudi jaz. Od takrat tudi jaz v pušico vedno dam bankovec, ob ofru pa je ta bankovec malo večji. Vesela sem, da se sotrski farani tako množično udeležimo ofra in da le redko »zacingljajo« kovanci. Naše darovanje v nabiralnik, pušico in ob ofru je anonimno. Sem kar presenečena, ko je objavljeno v Glasu župnij, koliko se je nabralo v nabiralniku za orgle. Kdor da denar v ta nabiralnik, ve, da ne bo javno objavljeno, da je daroval in koliko. Tudi sicer se najdejo darovalci, ki so tako skromni, da ne želijo, da se jih imenuje, da so darovali npr. za orgle ali namesto

cvetja in sveč ob smrti. Tudi sama sem bila v dilemi, ali naj se objavi, da sem darovala ali ne, saj se s tem res ne želim izpostavljati. Ko smo začeli zbirati za orgle, sem dala pobudo, da bom namesto, da bi prejela darila, za vse rojstne dneve, dokler ne bomo imeli novih orgel, prosila svoje bližnje, naj mi ne kupujejo daril, temveč naj mi dajo denar, ki ga bom namenila za orgle. Ker sem to javno objavila, se mi je zdelo prav, da se objavi tudi, ko prinesem denar, saj s tem želim povedati, da uresničujem svojo obljubo in želim biti zgled. Sicer pa je bolj pomembno, da vsakršen dar, vsakršno dobro delo, četudi ga ne vidijo ljudje, vem, da ga vidi Gospod.

PROŠNJI DNEVI

Marjetka Birk

Ob koncu velikonočnega časa obhajamo prošnje dneve. To so trije dnevi pred Vnebohodom, v času, ko kmetje in vrtničarji že obdelajo zemljo in vanjo dajo seme in sadike. Letos bo to 15., 16. in 17. maja. Prošnje dneve v Sostrski župniji obhajamo na podružnicah in sicer na sv. Urhu, v Zavogljem in Šentpavlu. Obred se prične s procesijo in litanijami k svetnikom in nadaljuje s sveto mašo v cerkvi. Tako prosimo za blagoslov rodovitnosti polj, za blagoslov vsakega drugega človeškega dela, za varstvo pred naravnimi ujmami, za primerno vreme in za dobro letino. V zadnjih letih se je razvil lep običaj, ko se farani po končani sveti maši zadržimo še v prijetnem druženju in klepetu. Za prigrizek in pijačo poskrbijo prijazni domačini s podružnic. Tako nas zavedanje, da smo obdarjeni in da za vsakdanji kruh in zadovoljevanje naših potreb ni dovolj le naše delo, naš trud in prizadevanje, združuje v prosilni molitvi, zahvaljevanju in medsebojnem druženju. Razvije se pravo praznično vzdušje.

Prošnji dnevi (latinsko dies rogationes) ali križevi dnevi so v

tradiciji zahodnega krščanstva spokorni dnevi molitve, posta in prošenj za blagoslov pred praznikom Jezusovega vnebohoda. Teden, v katerem so prošnji dnevi, se, zaradi procesije s križem na čelu, imenuje tudi križev teden. Te prošnje procesije je uvedel sveti Mamert, ki je bil med letoma 461 in 477 nadškof mesta Vienne v vzhodni Franciji. Francoski pokrajini Dofmeja in Savoja sta v tistem času zelo trpeli zaradi raznih nesreč. Izčrpani sta bili zaradi preseljevanja narodov, pogostih vojsk in verskih prepиров. Temu so se pridružili še pogosti potresi, požari, napadi divjih zveri, ki so se zelo razmnožile in so prihajale v bližino mest ter napadale ljudi. Zlasti mesto Vienne je hudo trpelo. Višek strahu so ljudje prestali leta 469, ko so s svojim škofom ravno obhajali veliko noč v mestni stolnici. Zagorelo je poslopje mestne hiše na griču. Ljudje so se bali, da bo ogenj zajel vse mesto in so drli iz cerkve, da bi zavarovali svoje domove. Škof Mamert je ostal sam pri oltarju. Vso noč je molil, ko se je zdanilo, se je ogenj nenadoma polegel. Ljudje so se pomirjeni vrnili v cerkev. Nadpastir se je obrnil k vernikom in jih prosil, naj se spokorijo in poboljšajo, da se jih Bog usmili in obvaruje

nesreč. Povedal jim je, da je ponoči napravil zaobljubo, da bo imel spokorne procesije, če Bog mestu prizanese. Zanje je določil tri dni pred Kristusovim vnebohodom. Pri procesijah so molili in peli psalme. Procesije so šle v tri cerkve zunaj mesta. Ljudje so te tri dni posvečevali s postom in z dobrimi deli. Odtlej so nesreče ponehale, versko življenje se je prerodilo, v mesto in vso deželo se je vrnil mir. Procesije so se kmalu razširile tudi drugod. V Rimu je to pobožnost vpeljal papež Leon III. okoli leta 800. Zaukazal je prošnje procesije za vso Cerkev.

Prošnji dnevi so se torej razvili iz velike stiske. Človek je rad samozadosten, neodvisen od sočloveka in Boga. Težko mu je prositi, priznati odvisnost. Napuh ga od tega odvrča. Da bi postali ponižni in se v globini zavedali svoje odvisnosti od Stvarnika moramo očitno skozi preizkušnje in stiske. Prenekateri je že povedal, da ga je stiska prečistila in mu odprla oči za lepo in dobro, ki ga obdaja. Postal je hvaležen za vsak podarjen dan, za dež in sonce, za cvet in brst. Ni mu več vse samo po sebi umevno, njegove zahteve so se zmanjšale, postal je prizanesljivejši, prijaznejši in lepši. Postal je ponižen. Sveti Frančišek Asiški

se je zahvaljeval za vse, celo za sestro smrt. Vsi ljudje, vse stvarstvo somubilisestrainbrat. Ponižnost so ohranjali tudi naši predniki, ki so skozi dolga stoletja ohranjali običaj prošnjih procesij in prošnjih dni. Svojo modrost so izražali v reku »Z Bogom začni vsako delo, da bo dober tek imelo.« Predno so se lotili opravila so se z besedami: » Svet Križ božji,« čisto na kratko obrnili na Boga. Kaj pa jaz, znam prositi, se znam obračati na soljudi in na Boga? Zmorem moliti zase? Zmorem sprejemati podarjeno, zmorem sprejemati ljubezen? Ali pa morda zmorem le dajati in jemati?

KAJ JE OSTALO OD POSTA IN VELIKE NOČI?

Jožica in Matija Puškarič

Velika noč je naš največji praznik. Na njegovo praznovanje se pripravljamo skozi cel post. Za to obdobje si običajno zadamo postne naloge, trudimo se biti boljši na kakšnem področju ali pa kakšno slabo navado opustiti. V družini ali v župniji z občestvom molimo križev pot. Morda si ogledamo tudi kakšno uprizoritev Kristusovega pasijona in tako pripravljamo našo dušo na prihajajoče dogodke. Poleg notranje-duševne priprave, pripravimo tudi jedila in si primerno uredimo dom. In potem pride Veliki teden, Cvetna nedelja z butaricami in zelenjem, četrtekova večerna sveta maša ali spomin na postavitev sv. evharistije, petkovi obredi s češčenjem sv. križa, sobotni blagoslov ognja in jedi ter večerna vigilija. V nedeljo pa svečana vstajenjska sveta maša s procesijo. Vsebinsko zelo bogati trenutki polni čudovitih besedil in glasbe, vonja po kadilu in notranjega veselja, saj je Jezus premagal smrt in raj nam je odprt'. Na Velikonočni ponedeljek se običajno odpravimo 'v Emavs' in bogate trenutke preteklih dni v miru ponotranjimo.

Kaj pa potem? Kaj nam je ostalo po ponedeljku? Šunka, potica, ne-

kaj kuhanih jajc, ki jih moramo porabit? Je to res vse, kar nam je ostalo od našega največjega praznika? Kaj pa naše postne naloge, naš trud opustiti kakšno slabo navado ali pridobiti kakšno novo ... se to tudi konča z Velikim tednom, ali se nadaljuje? Ali se trudimo ostati ta 'boljši' človek?

Kaj pa bogato sporočilo Velike noči? JEZUS JE VSTAL OD MRTVIH. Zgodil se je čudež ... Božje dejanje ljubezni do nas, ko je Oče obudil Sina in nam pokazal novo pot. Ljubezen premaga vse, tudi smrt. In naše veselje ob tem. Ali nas spremlja ta občutek tudi po Velikem ponedeljku in še naprej do Božiča, ko se veselimo Jezusovega rojstva?

Upava, da bomo ob vsakem našem padcu zmogli zbrati moči in iti naprej, kot je Jezus na svojem križevem potu. In da si bomo v hudem tempu vsakdanjika, ko se zgublamo med 'nepravimi, praznimi' stvarmi/dogodki znali priklicati ta trenutek veselja, ki smo ga doživeli ob vstajenjski sveti maši. In to naj nam bo vodilo k pravim odločitvam.

»UMETNOST V BOGOČASTNI SLUŽBI – ORGLE«

Tadej Sadar

V prihodnjih številkah bomo objavili nekaj besedila iz knjige z gornjim naslovom, Janeza Flisa (1841 – 1919), ki je bil duhovnik in umetnostni zgodovinar, ter dolgoletni generalni vikar ljubljanske škofije. (povzeto po spletni reviji *Ars organi Slovenije*)

»Med vsemi drugimi glasbenimi inštrumenti, ki so jih tekom stoletij rabili pri službi božji in ki jih je cerkev vsaj trpela, ne dosega nobeden svojega namena tako popolnoma, kakor orgle. Mozart jih imenuje "kraljico inštrumentov". Orgle v sedanji dovršenosti res mnogo pomorejo k večji časti božji, ker dvigujejo srca vernikov k Bogu in vzbujajo svete misli in sveta čustva. — Zgodovina orgel pa je malo jasna in malo zanesljivega vemo o njihovem početku. Da o prvi zgodovini tega inštrumenta vemo tako malo gotovega, temu je nekoliko vzrok tudi to, da dajo stari pisatelji raznim glasbenim inštrumentom enaka imena; nekatere zovejo tudi "organum", kar pa nikakor ne pomenja današnjih orgel ali vsaj ne v taki obliki, kakoršno imajo zdaj.«

DAROVI ZA ORGLE

Do 21. 4. 2023 so v župnijsko pisarno prinesli dar za orgle ali nakazali na račun (pri nakazilih direktno na račun lahko pride do zamika objave v *Glasu*): Natalija Bučar 200€, neimenovani 600€, Stanka Ilar 50€, Prenova Gradbenik doo 10.000€, ob pogrebu AT 1.145€, neimenovano podjetje 5.000€, velikonočni ofer 3.686,08€, druž. Brodarič 50€, nabiralnik v cerkvi 359,6€, druž. Habič 100€, nosilci ognja 43,04€, 100€ Osterc iz Ljubljane.

POUČNO IN ZABAVNO

Ema Jakoš

Šmarnična pobožnost je zbiranje v mesecu maju po cerkvah, pa tudi vaških kapelah, kjer se berejo šmarnice in pojejo Marijine pesmi. Ime pobožnosti izvira iz imena cvetic, ki maja najlepše cvetje in so jih prinašali k Mariji, lahko pa je povezano tudi z Marijinima praznikoma, ki ju imenujemo veliki šmaren (-> Marijino vnebovzetje, 15.8.) in mali šmaren (-> Marijino rojstvo, 8.9.). Vsaj dva Marijina praznika pa praznujemo tudi v tem mesecu, to sta Marija Pomočnica ali Marija Pomagaj, 24. 5. ter obiskanje Device Marije, 31. 5.

NALOGA:

Pobarvaj spodnjo sliko, zvečer pa ne pozabi zmoliti zdravamarije.

NALOGA ZA MALO STAREJŠE:

Pravilno vstavi besede v molitev Zdrava Marija in potem vstavljene besede najdi spodaj v zmešnjavi črk (zapisane so v vseh smereh). V molitvi z rumeno barvo pobarvaj besede, ki jih je Mariji rekel angel in z vijolično besede, ki jih je izrekla Elizabeta.

ZDRAVA _____, _____ POLNA,
 GOSPOD JE S _____.
 BLAGOSLOVLJENA SI MED _____
 IN BLAGOSLOVLJEN JE _____ TVOJEGA TELESA,
 _____ MARIJA, _____ BOŽJA,
 _____ ZA _____ NAS _____ GREŠNIKE,
 ZDAJ IN OB NAŠI _____ URI. _____.

P	R	I	N	T	R	M	S
M	I	S	D	T	I	T	E
Š	A	U	N	E	M	A	P
D	J	R	T	B	S	Ž	O
M	A	T	I	O	B	E	I
S	U	Z	E	J	O	N	S
Ž	J	O	B	E	A	A	O
I	T	S	O	L	I	M	R
S	E	D	O	B	O	I	P

ŽUPNIJSKI KOLEDAR ZA MAJ 2023

1.-5. 5. – počitnice; ni verouka.

1. 5. – Jožef delavec; začetek šmarnične pobožnosti; Frančiškovi popotniki po maši.

2. 5. – Študentska skupina ob 20.00.

3. 5. – Srečanje za starše prvoobhajancev ob 19.00.

4. 5. – Mladi v poklicu ob 20.45.

5. 5. – Animatorji oratorija ob 20.00.

6. 5. – 2. moški večer ob 20.00.

7. 5. – 5. VN; 3. ZS ob 20.00.

8. 5. – ponovno verouk za vse razrede; Karitas ob 17.00; OFS po sv. maši.

9. 5. – Študentska skupina ob 20.00.

10. 5. – Javor celodnevno češčenje.

11. 5. – Srečanje za upokojene ob 9.00.

12. 5. – 2. ZS ob 20.00; animatorji oratorija ob 20.00.

13. 5. – Taizejska molitev ob 20.00.

14. 5. – 6. VN; sv. maša še ob 10.30 na Sv. Urhu - žegnanje.

15. 5. – 1. prošnji dan; Sv. Urh ob 18.30; Javor: poljska maša za Javor ob 20.00.

16. 5. – 2. prošnji dan; Zavoglje ob 18.30; Javor: poljska maša za Ravno Brdo ob 20.00

17. 5. – 3. prošnji dan; Šentpavel ob 18.30; Javor: poljska maša za Besnico ob 20.00.

18. 5. – Gospodov vnebohod; sv. maše: Sostro ob 9.00 in 19.00; Javor ob 20.00.

19. 5. – Animatorji oratorija ob 20.00.

20. 5. – Ministranti ob 10.00; 1. ZS ob 20.00.

21. 5. – 7. VN; nedelja ŽPS; pri maši ob 10.00 dan odprtih vrat Pelikan Karitas.

22. 5. – ŽPS ob 20.00.

23. 5. – Študentska skupina ob 20.00. :)

25. – 27. 5. – 3-dnevnic pred prvim svetim obhajilom.

26. 5. – Animatorji oratorija ob 20.00.

28. 5. – Binkošti; ob 10h prvo sveto obhajilo; sv. maša pri Sv. Urhu ob 10.30.

29.-30. 5. – Spovedovanje veroukarjev in zaključevanje ocen.

30. 5. – Študentska skupina ob 20.00.

31. 5. – Zaključek šmarnične pobožnosti.

www.zupnija-sostro.com

ŽUPNIJA SV. LENART - SOSTRO in ŽUPNIJA SV. ANA - JAVOR

Sostrska c. 1, 1261 Dobrunje / Javor 1, 1261 Dobrunje

M: 031 281 888

E: zupnija.sostro@gmail.com

W: zupnija-sostro.com

SVETE MAŠE

Nedelja: 7.00, 8.30 (Javor), 10.00
Zadnja nedelja v mesecu: sv. Urh:
10.30

DELAVNIKI:

pon, čet, pet, sob (nedeljska): 18.00
tor, sre: 7.00

ŽUPNIJSKA PISARNA SOSTRO

Torek: 8.00 - 9.00

Torek: 15.30 - 16.30

Petek: 15.30 - 16.30

TRR NKBM SI56 0430 2000 3007 469

**ŽUPNIJSKA KARITAS
SOSTRO**

Vsak prvi ponedeljek v mesecu ob 17h.

DBS SI56 1914 6501 5232 838

ŽUPNIJSKA PISARNA JAVOR

Ponedeljek: 16.00 - 17.00

TRR NKBM SI56 0430 2000 3168 295

Izdaja: Župnija Sostro

Uredniški odbor: Tea Janušič,

Aleš Tomašević

Dizajn: Nikola Janušič

Tisk: *Salve d.o.o.*

Foto: *splet, arhiv župnije*